

Parashat Ki Tisa

Excerpt from *Yishmiru Da-at*
by Rabbi Zalman Schachter-Shalomi

כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו לה' בפקד אותם וגו', (שמות ל' י"ב).
“When you lift up the heads (i.e. take the sum) of the children of Israel according to their count, let each one give to *Hashem* an atonement for his soul when they are counted, etc.” (Exodus 30:12)

על ידי המנין שמונים את מי מישראל שמצטרף למנין מתפללים ע"י נשא את ראש כל בני ישראל, כי (דברי הימים ב' י"ז ו') ויגבה לבו, בידיעתו, כי בדרכי הוי' מתחשבים עם כל יהודי ובא מזה (תהילים מ"ז ה') לגאון יעקב.
Through the *minyan* [of *davenners*] in which they count those of [*Klal*] *Yisrael* who make a *minyan* / quorum of worshippers, [they do it] through lifting the heads, of all the children of Israel [who came]. For [in a *minyan*, it is, as the quote says], (Chronicles II 17:6), “And his heart was lifted up” through knowing Hir, for in the ways of *Havaye*, [worshippers] see themselves together with every Jew and one enters, because of this, (Psalms: 47:5) into [a sense of] “the pride of *Yaakov*.”

והנה, בענין נשיאת ראש, אף שבאמת טוב וגדול הדבר לשאת ולהרים את הראש – כי מח שליט על הלב והמדות הן תולדות חב"ד – אבל העיקר הוא שנשיאות הראש תהיה לפקדיהם שכא"כ לא יתנשא על השני.
And indeed, regarding the matter of raising awareness, how truly wonderful and excellent it is to lift and to raise the head - for, “The mind rules the heart,” and, “The *middot* / emotional attributes are offspring of *Chabad* / the intellectual faculties” - however, the point is that the raising of awareness should be according to each one's basic nature, but not that any single one should arrogate himself over the other.

כי באמת כל אחד
 על תפקידו עומד
 (דברים כ"ט ט') ואתם נצבים כו'
 ראשיכם -
 שואב מימך והוטב עציך,
 ואילו לא עסק השני בענינו הוא,
 לא היה הראשון יכול
 לעסוק בתפקיד עצמו,
 ולכן ונתנו איש כפר נפשו
 דהיינו שצריך להיות כופר בנפש עצמו
 ובישות עצמו
 ולפדות את היש
 במחצית השקל
 בשקל הקדש.
 דהיינו כאשר חושב על ישותו
 ישקול את עצמו
 על משקל הקדש,
 כי יש בו ג"כ
 מחצית של המשקל שאינה קדש.
 וגם אותה המחצית היא הכבדות - המשקל -
 של עצמו והטוב בו,
 אבל אין זה עדיין בשלמות
 עד שיהיה לכה"פ
 עם עוד אחד בדיבוק חברים
 ובשותפות עמו בשקל
 - משקל - הקודש.

For in truth, anyone,
 when s/he is counted, stands.
 (Deut 29:9) "And you are all standing, etc,
 your heads / (i.e. leaders), etc.,
 [and] the water drawers and the woodcutters,"
 but if the latter didn't deal with hir situation,
 the former would not have been able
 to deal with hir own accounting,
 and thus, "Let each one give an atonement for hir soul,"
 i.e. what needs cleanup in one's own soul,
 and one's own self, and [in this way,]
 to redeem what needs to be redeemed by giving
 "half a *shekel*
 according to the holy *shekel*."
 For when one considers one's being,
 s/he will weigh hirself
 on the holiness scale,
 but there is also on the scale
 a half of unholiness.
 And offsetting that half is the baggage - the weight -
 of hirself and the good in hir.
 However, this is almost impossible to do
 unless one has at a minimum
 an honest friend, sounding boards for one another
 in partnership according to the *shekel*
 - the weight - of holiness.

והכסף הנאסף ניתן
 בעד תיקוני הכלל
 כי מי יודע
 אם אני ממלא את תפקידי,
 וודאי מה שעלי לעשות,
 אין לאחר לעשות,
 וכנגד זה מה שאחר עושה
 אינני צריך לעשות.
 ובוה
 נהיה לפקודיהם
 כי ישרים דרכי השי"ת –
 הרבה דרכים למקום
 ואין דעותיהם
 של ב"א שוות.

ונתנו איש כופר נפשו לה'
 בפקד אותם וגו' ...
 מחצית השקל בשקל הקדש
 עשרים גרה השקל וגו'.

כי בכל לבבך בשני יצריך
 (משנה ברכות ט' ה') ועשרים גרה
 היינו מה שמגרה ומניע את האדם,
 יהי ששניהם
 של עשרה בחינות הנפש
 של הנה"ב
 והנה"א
 יהי בבחי' ונתנו
 ישר והפוך,
 מי הנותן ומי המקבל?
 העשיר לא ירבה
 והדל לא ימעיט
 כי אין זה תלוי
 בכמות הכספים –
 הכיסופים אלא
 באיכות וכוונת הנותן
 לשם נשיאת ראשו.

And the silver gathered will be given
 for the public works,
 and therefore, who else besides me will know
 if I have fulfilled my obligation,
 for surely, that which I have to do,
 no one else is given to do.
 And against that, what another one does,
 I don't have to do.
 And in this way,
 it will be according to the tasks that are given.
 For the ways of *Hashem Yitbarach* are many -
 Many ways to a place
 and the awareness of different people
 have to be different.

**“Let each one give to *Hashem* an atonement
 for hir soul when they are counted, etc.
 Half a shekel according to the holy *shekel*.
 Twenty *gerahs* equal one *shekel*, etc”**

For in all your heart, i.e., regarding the two inclinations,
 (Mishnah Brachot 9:5), and twenty *gerahs*
 i.e. that which affects (*mi-GaReH*) and motivates one,
 it will be that the two of them [i.e., *yetzer hatov v'yetzer hara*]
 times ten aspects [i.e. *Sefiros*] of soul,
 of the *nefesh habehamit* / animal soul
 and the *nefesh haeloki* / divine soul,
 will be on the level of “and they will give”
 uprightness and its opposite.
 Who is giving and who is receiving?
 “The rich shall not give no more
 and the poor shall give no less,”
 for it does not depend
 on the quantity of the funds -
 but rather, the longing, i.e.,
 in the quality and in the intention one gives
 for raising one's awareness / consciousness.

translation by *Gabai Seth Fishman*